

Människor och samhällen förvandlade av Jesus

EFS riktlinjer

Inledning

Riktlinjerna för EFS arbete har utarbetats på uppdrag av EFS styrelse. Dokumentet bygger på hittills gällande riktlinjer, vilka togs fram under senare hälften av 1980-talet, men har kompletterats och anpassats efter de senaste decenniernas utveckling av EFS och dess omvärld. Syftet med riktlinjerna är som tidigare att klargöra EFS ståndpunkter i olika teologiska frågor, att inventera de behov vi ser i vårt missionsarbete idag och att med avstamp i dessa ange inriktningsmål för organisationens arbete framöver. Riktlinjerna vänder sig därför till hela EFS. De är avsedda att ge inspiration och vägledning för EFS verksamhet såväl i Sverige som internationellt och förväntas bli riktningsgivande för arbetet på central, regional och lokal nivå. De bör också kunna fylla en funktion i utbildningen av anställda och ideella medarbetare i EFS och ge viktiga impulser för förkunnelsen inom rörelsen.

Arbetet med föreliggande riktlinjer har pågått sedan sommaren 2009 och har omfattat en ingående granskning och remissbehandling av texten i hela EFS-rörelsen. Förutom alla de förtydliganden, tillägg, nyanseringar, litteraturförslag och andra synpunkter som på så vis kunde arbetas in, gav remissvaren också missionsföreningarnas syn på åtta specifika frågor om EFS fortsatta utveckling. Frågorna gällde föreningens längtan, utmaningar och resurser på lokalplanet (fråga 1–3), EFS nu viktigaste arbete i Sverige och internationellt (fråga 4–5) samt vad man på förenings-, distrikts- respektive riksnivå framgent borde prioritera (fråga 6–8).

Remissenkäten följde upp en liknande, mer detaljerad kartläggning som gjordes 2008. Resultaten från dessa båda undersökningar visar en i många avseenden samstämmig bild av hur föreningarna ser på de vägval rörelsen står inför. Båda enkäterna ingår i en process kallad EFS 2020, som syftar till att hjälpa lokala EFS-sammanhang att tänka kreativt kring sina framtidsutmaningar och framtidsmöjligheter. Det parallella arbetet

med EFS 2020 har gjort att dess resultat i form av omvärldsanalys, resursinventering och idéinsamlade kunnat tillvaratas i riktlinjedokumentet.

Riktlinjernas sex kapitel är något olika till sin karaktär. Medan de tre första (1. EFS historiska framväxt, 2. EFS teologiska grundsyn, 3. EFS förståelse av missionsuppdraget) beskriver EFS historia och fundamentala trosövertygelser och således kan antas ha en mycket lång varaktighet, skildrar de båda följande (4. Missionssituationen i Sverige, 5. Internationell mission) i högre grad det aktuella läget när det gäller EFS missionsutmaningar. Särskilt dynamiskt till sitt innehåll är det sista kapitlet (6. Slutsatser och inriktningar), där hela dokumentet mynnar ut i 26 viljesatser sorterade med hjälp av EFS så kallade tillskott som formulerades i EFS framtidsutredning 1999.

Viljesatserna är tänkta att ge inspiration och vägledning när EFS som rörelse på olika nivåer tar ut kursen mot framtiden. De bör till exempel finnas med när man centralt och i distrikten gör upp verksamhetsplaner, vilka i sin tur förväntas leda till justeringar, preciseringar, tydligare prioriteringar och nytänkande allteftersom de presenteras och uppdateras. Förhoppningen är att denna del av EFS riktlinjer ska vara ett levande dokument som i hela rörelsen väcker engagemang för vad vi i varje given tid ska satsa mest på för att fullgöra vårt missionsuppdrag enligt Guds vilja.

EFS riktlinjer, antagna av EFS årsmöte 19 maj 2012

1. EFS historiska framväxt

Bakgrund

EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen) har sina rötter i 1800-talets nyevangeliska väckelserörelse. Förgrundsgestalten för denna rörelse var lekmannapredikanten och författaren Carl Olof Rosenius (1816–1868). Hos Rosenius smälte det lutherska arvet samman med inslag från pietism och herrnhutism. Centrum i Rosenius förkunnelse var korsets evangelium och den fria nåden i Kristus.

Rosenius var angelägen om att väckelserörelsen skulle bli kvar inom Svenska kyrkan. Han ivrade även för litteraturspridning, sociala insatser (diakoni) och mission i utlandet. Rosenius förkunnelse och ställningstaganden blev av stor betydelse för den linje som EFS skulle komma att följa.

EFS bildades 1856. Initiativtagare var prästen Hans Jacob Lundborg (1825–1867) med Carl Olof Rosenius som inspiratör. Ett viktigt mål för EFS var att samla de väckta för uppdraget att sprida evangeliet. Den nyevangeliska väckelserörelsens organiserade diakoni kom till stor del att leva vidare i de ur rörelsen framvuxna institutionerna Stockholms Stadsmission och Ersta Diakonissanstalt.

Organisation, verksamhet och utveckling

Grunden för EFS organisation utgörs av de lokala missionsföreningarna och EFS-grupperna. Dessa lokala gemenskaper samverkar i distrikt och på det nationella planet, vilket ansvarar för utlandsarbete, samordning och delar av utbildningsverksamheten. Till EFS-rörelsen hör även många gårdar, åtta folkhögskolor och Johannelunds teologiska högskola, Uppsala, grundad 1862. Vid Johannelund utbildas präster för tjänst i EFS respektive Svenska kyrkan. Johannelund fungerar även som ett resurs- och fortbildningscentrum.

Några viktiga årtal och händelser för EFS

- 1856** börjar utgivningen av *Budbäraren*. Denna tidskrift, under namnet *EFS Missionstidning – Budbäraren*, är EFS officiella tidningsorgan.
- 1859** publiceras EFS första sångsamling, och från 1889 bär EFS sångbok namnet *Sionstoner*. Sedan 1986 är *Den svenska psalmboken* gemensam för Svenska kyrkan och EFS, och EFS har medverkat i arbetet med psalmbokstillägget i 2003 års psalmbok.
- 1861** beslutar EFS styrelse att även uppta mission i utlandet. De första missionärerna anländer till Ostafrika 1866. Den yttre missionen blev med tiden en mycket omfattande del av EFS arbete. Under åren har EFS främst stöttat kyrkor i Etiopien, Eritrea, Tanzania, Malawi och Indien samt Sudans kristna råd. Under två perioder har EFS arbetat i Somalia, och tidsbegränsade insatser har även gjorts i Mellanöstern och på Salomonöarna.
- 1862** startas en missionärsutbildning, som ganska snart tillsammans med en kolportörs-/predikantutbildning lokaliseras till Johannelund i Bromma.
- 1869** beslutar EFS styrelse att påbörja sjömansmission för svenska sjömän i utländska hamnar. EFS är pionjär på detta område i Sverige och fortsätter med sjömansmission till slutet av 1973, när de sista stationerna, sjömanskyrkorna i Liverpool och Hamburg, gratis lämnas över till *SKUT* (Svenska kyrkan i utlandet).
- 1902** bildas en särskild ungdomsorganisation, *De Ungas Förbund* (DUF). Ungdomsförbundet – från 1961 omorganiserat som *Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Ungdom* (EFU) – kom att leda barn- och ungdomsarbetet inom EFS fram till år 1971, då dess verksamhet integrerades i EFS. Läger och bibelstudier har alltid varit viktiga delar i EFS barn- och ungdomsarbete.

- 1921** sker distriktsindelning av verksamheten i Sverige. I dag (2011) har EFS sju distrikt.
- 1966** kommer den första samarbetskyrkan, Sättra, till. Visionen om samarbetskyrkor mellan EFS och Svenska kyrkan växte fram ur behovet att bygga nya gemenskaper, inte minst i urban miljö. Samarbetskyrkorörelsen har varit viktig för EFS. I dag (2011) finns 40 samarbetskyrkor. I dessa återfinns en stor del av EFS mest utåtriktade arbete. I samarbetskyrkorna kombineras Svenska kyrkans öppenhet med EFS betoning av böneliv, ansvarstagande och lekmanngaengagemang. Särskilt från 1990-talet ökar antalet lokala platser med samverkan i olika former mellan EFS och Svenska kyrkan.
- 1970** flyttas Johannelund till Uppsala. Där startar 1981 det s.k. 5-åriga programmet för utbildning av präster i Svenska kyrkan, bland annat för att tillgodose behovet av samarbetskyrkopräster, och 1993 får Johannelund formell högskolestatus.
- 1986** flyttas EFS expedition till Uppsala.
- 1989–90** befasts EFS identitet som inomkyrklig missionsrörelse genom överenskommelser och avtal med Svenska kyrkan. Dessa avtal innebär bland annat att sakramentsförvaltare i EFS är prästvigda enligt Svenska kyrkans ordning.
- 1992** kommer EFS bokförlag, som startats under EFS första verksamhetsår, att ingå i Verbum, där EFS samtidigt blir delägare. 2005 börjar EFS ge ut böcker med logotypen *EFS läser* i samarbete med olika förlag.
- 2005** bildas på nytt en särskild ungdomsorganisation, *Salt – barn och unga i EFS*. Salt bedriver sin verksamhet som en självständig organisation med egen styrelse och ekonomi och är precis som EFS uppbyggt av lokala föreningar.

2009 förnyas avtalen mellan EFS och Svenska kyrkan.

2010 börjar EFS åter bedriva sitt utlandsarbete genom en egen internationell avdelning.

Karaktär och identitet

Läromässigt har den lutherska traditionen bestämt EFS teologiska linje under hela dess historia. Redan de första stadgarna från 1856 anger att organisationen avsåg att verka »i full överensstämmelse med den befintliga lärogrunden« (d.v.s. den evangelisk-lutherska bekännelsen). Ända sedan starten har EFS alltså hämtat teologisk inspiration från luthersk ortodoxi och folkligt lutherläseri, men även från pietism, herrnhutism och metodism.

I stadgarna anges EFS bekännelsegrund och inomkyrkliga position på följande sätt:

1.1 EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen) är en missionsorganisation med syfte att på den evangelisk-lutherska bekännelsens grund främja Kristi rikes tillväxt.

1.2 Denna uppgift vill EFS utföra som en självständig organisation inom Svenska kyrkan och med frihet för anslutna föreningar att utforma arbetet efter lokala förhållanden.

EFS strategiska position i kristenheten är som självständig rörelse inom Svenska kyrkan. Det innebär att EFS och Svenska kyrkan har gemensam bekännelse och gemensam vigningstjänst. Både lokalt, regionalt och nationellt vill EFS eftersträva goda och konstruktiva relationer med Svenska kyrkan. EFS önskar inspirera till fördjupat engagemang och en öppenhet för tanken på alla kristna som bärare av kyrkans uppdrag. En viktig förutsättning för detta är föreningsstrukturen och den lilla gruppens arbetsform. Som inomkyrklig rörelse i hela Sverige vill EFS låta målet styra

formerna, så att sättet att arbeta präglas av flexibilitet och kan se olika ut beroende på lokala förhållanden.

Utifrån sin bakgrund har EFS haft särskilda möjligheter att verka som brobyggare mellan Svenska kyrkan och frikyrkorna. EFS har ofta spelat en viktig roll i lokalekumeniken. Deltagandet i bland annat Sveriges Kristna Råd, Nordiska inremissionsrådet och dåvarande Lausannekommittén syftar också till att befrämja ökad förståelse och samverkan mellan kristna och i detta peka på evangeliets centrum, Jesus Kristus.

EFS har växt fram ur svensk folkrörelsetradition och betonar därför det demokratiska arbetssättet. Rörelsen består av lokala missionsföreningar/ EFS-grupper, där varje medlem har en röst. Dessa lokala föreningar/ grupper är anslutna till EFS distriktsorganisation i regionen och till EFS riksorganisation och fattar där gemensamma beslut. EFS är en ideell organisation som bygger på medlemmarnas engagemang och vars intäkter till största delen utgörs av frivilliga gåvor från föreningar och enskilda. Framlyftandet av lekfolket som bärare av kyrkan ledde till att EFS var med och grundade Ideellt forum i Svenska kyrkan 2005.

En viktig sammanfattning av EFS karaktär och identitet ges i de s.k. tillskottspunkterna, som fick stort genomslag i samband med Framtidsutredningen (1999). Där konstateras att EFS vill:

- uppmuntra och stödja personlig kristen tro
- inspirera till andligt samtal och bibelbruk
- skapa personligt engagemang för mission såväl globalt som lokalt
- betona hela gudsfolkets roll som bärare av kyrkans uppdrag
- erbjuda strukturer, mötesplatser och former för detta

EFS har också uttryckt sin kallelse som att EFS ska verka för Kristi rikes tillväxt genom att göra Jesus känd, trodd, älskad och efterföljd och hjälpa människor att leva nära honom.

Litteratur

Carlsson, Curt: *Samhörighet och separation*. Evangeliska Fosterlandsstiftelsen och Svenska kyrkan i pitebygden och skelleftebygden. Stockholm: Skeab, 1979.

Gelfgren, Stefan: *De osedda dagar. Om EFS identitet, framtid och historia*. Skellefteå: Artos & Norma, 2006.

Gelfgren, Stefan: *Ett utvalt släkte. Väckelse och sekularisering – Evangeliska Fosterlands-stiftelsen 1856–1910*. Skellefteå: Norma, 2003

Hofgren, Allan: *Med Gud och Hans vänskap. Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen genom 100 år*. Stockholm: EFS, 1956.

I detta tecken. Evangeliska Fosterlands-stiftelsen 150 år. Uppsala: EFS läser, 2006.

Larspers, Torbjörn: *Ledning av väckelserörelsen. Den nyevangeliska rörelsens missionsföreningars relation till Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen 1840 – ca 1890 tolkad ur ett regionalt perspektiv*. Uppsala, 2003 (otryckt lic. avh.).

Lundqvist, Karl Axel: *EFS i demokratins tidevarv. Utvecklingen som inomkyrklig rörelse 1918–1927*. Stockholm: EFS-förlaget, 1982.

Lundqvist, Karl Axel: *Från prästvälde till lekmannastyre. Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen som inomkyrklig lekmannarörelse i Skelleftebygden 1875–1923*.

Speglat i riksperspektivet. Skellefteå: Artos 2008.

Lundqvist, Karl Axel: *Organisation och bekännelse. Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen och Svenska kyrkan 1890–1911*. Stockholm: EFS-förlaget, 1977.

Tafvelin, Thore & Lundmark, Gustaf: *Ut i all världen. Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens mission i Afrika och Asien 1866–1973*. Stockholm: EFS-förlaget, 1974.

Tafvelin, Thore: *EFS i Svenska kyrkan – en välanpassad hemmadotter eller egensinnig inneboende. EFS relationer till Svenska kyrkan med tonvikt på tiden efter 1970*. Umeå: Institutionen för historiska studier, Umeå universitet, 2005 (lic. avh.).

Wiklund, Henry: *Predikant, pastor, präst. EFS samfundsproblematik 1940–1972*. Uppsala: Teologiska institutionen, Uppsala universitet, 1979.

2. EFS teologiska grundsyn

Med Bibeln som grund

I stadgarna (§ 1.1) anges EFS läromässiga identitet med orden: »EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen) är en missionsorganisation med syfte att på den evangelisk-lutherska bekännelsens grund främja Kristi rikes tillväxt« (jfr kap. 1). Det innebär att EFS ansluter sig till *Svenska kyrkans bekännelseskrifter*, där de tre ekumeniska trosbekännelserna och den *Augsburgska bekännelsen* intar en särställning.¹ De lutherska bekännelseskifterna hänvisar i sin tur till Bibeln som den enda norm mot vilken alla läror ska prövas (*Konkordieformelns* inledning, punkt 1 och punkt 3). Det betyder att en läras bibliska stöd är avgörande för dess riktighet och att Bibelns budskap utgör den yttersta auktoriteten i alla centrala tros- och livsfrågor.

Vidare bygger luthersk teologi på att Bibeln har ett centrum utifrån vilket alla dess utsagor ska tolkas, förstås och struktureras. Detta centrum utgörs av Jesus Kristus och hans verk på korset (andra trosartikeln). Allt annat i Skriften har förbindelse med detta centrum (Rom 10:4, Luk 24:27). EFS vill därför bygga allt sitt arbete på Bibeln och dess budskap om Guds verk som Fader, Son och Ande, värna bibelförankrad förkunnelse och undervisning och främja ett reflekterat bibelbruk.

Skapelsen och synden

Det är viktigt att i teologi och förkunnelse låta budskapet om Gud skaparen och skapelsen (första trosartikeln) komma till klart uttryck (1 Mos 1–2).

¹ Den *Augsburgska bekännelsen* skrevs 1530 som en beskrivning av tron som reformatörerna stod för och är fortfarande den viktigaste sammanfattningen av de lutherska kyrkornas tro.

Människan är skapad till Guds avbild (1 Mos 1:26) och föremål för Guds kärlek och omsorg (1 Mos 4:15), trots att hon genom syndafallet brutit med Gud och i sig själv är bortvänd från honom (arvsynen). Människan brottas med syndens konsekvenser och är i behov av frälsning (Rom 5:12). Hon kan trots synden och oberoende av eventuell tro göra mycket gott – socialt, politiskt, kulturellt, pedagogiskt o.s.v. – även om det inte bidrar till att hennes brutna gudsförhållande återupprättas (Rom 3:28). Den kristne har därför mycket gott att anknyta till i sitt politiska, kulturella eller sociala engagemang. Kyrkor och kristna kan bejaka samarbete med organisationer och enskilda, oberoende av deras tro eller ideologi, i syfte att skapa goda levnadsförhållanden. Allt detta finns med som led i hur Gud uppehåller sin skapelse (Jer 29:5–7). Utifrån skapelsen kan vi bekräfta varje människas fulla människovärde (Ps 8:6) och uppdrag att förvalta det goda hon fått, samtidigt som vi ser varje människas behov av frälsning och upprättelse i Jesus Kristus (Rom 3:23).

Jesus Kristus och frälsningen

I de ekumeniska trosbekännelserna beskrivs Jesus Kristus som sann Gud och sann människa. Detta är en nödvändig bakgrund till Jesu Kristi försoningsverk, där han genom sin offerdöd sonat synden, betalat skulden (2 Kor 5:18–21), besegrat djävulen och döden (1 Kor 15:53–57, Hebr 2:14–15), visat Guds kärlek och gjort ett evigt liv i gemenskap med Gud möjligt (Joh 3:14–16). När budskapet om detta förkunnas är det inte enbart en berättelse om vad Gud genom Jesus gjort för att rädda människan, utan också en Guds kraft, som kan förmedla frälsning till henne (Rom 1:16). Varje människa behöver komma i kontakt med Jesus Kristus för att kunna ta emot denna verklighet i sitt eget liv, sätta tro till honom och bli räddad från att gå förlorad (Joh 3:16). Detta kan ske när evangeliet om Jesus Kristus räcks till människor genom att Guds ord delas i vittnesbörd och förkunnelse (Rom 10:14) och genom att dop och nattvard firas.

Anden och kyrkan

Alla som blivit döpta till Kristus och tror på honom utgör hans kyrka och församling. Kristi kyrka är i sin tur kallad att genom Ordet och sakramenten förkunna budskapet om nåden och erbjuda andra människor att vända sig till Jesus Kristus och vara en del i trons gemenskap (Mark 16:15–16, Apg 2:41–42). När Guds rike upprättas på jorden sker det på grundval av den gärning Kristus Jesus utfört och genom den helige Andes verk i och genom människor. Det innebär bland annat att Anden ger sina gåvor för att utrusta de kristna för tjänst i sitt rike (1 Kor 12) och att Anden kallar människor att genom daglig förnyelse allt mer formas till Kristi avbilder (Ef 4:23–24). Den kristnes kallelse är att hela tiden växa i beroende av Guds nåd, kraft och vägledning.

Guds rike som tagit sin början genom kyrkan ska nå sin fullbordan när Kristus Jesus återvänder synligt och personligt, i makt och härlighet, för att slutföra sin frälsningsgärning (Matt 24:14). Målet är hans slutliga seger över ondskans välde (1 Kor 15:24–28). När detta sker ska de som är rättfärdiggjorda av nåd genom tro överta riket (Matt 25:34). Tidpunkten för detta är fördold i Guds rådslut (Matt 24:26).

Med utgångspunkt i treenigheten

Den helhetssyn som ligger till grund för EFS missionssyn, förkunnelse och verksamhet bygger sammanfattningsvis på:

- Bibeln som grund och yttersta norm för arbetet
- Jesus Kristus och budskapet om honom som nyckel till en rätt förståelse av Bibelns budskap
- en förståelse av Gud som treenig och verkande genom Fadern, Sonen och Anden.

På samma grund vilar även en etik som är normerad av Bibeln (Rom 12:1–2) och samtidigt förankrad i skapelsen (Rom 2:15). I en sådan etik kan

Kristi efterföljelse ta sig uttryck såväl i ett förvaltarskap för fred, rättvisa och god miljö som i ett generöst delande av pengar, tid och andra tillgångar och i ett ansvarigt personligt liv (Rom 6:1–14, Ef 5:1 ff, 1 Tim 5:17–19).

Därmed får missionsuppdraget, som har sin grund i Kristi verk för oss, i sin karaktär av vittnesbörd (evangelisation) och tjänst (diakoni) sin rätta bibliska motivering och förankring.

Litteratur

Aulén, Gustaf: *Kristen gudstro i förändringens värld*. Lund: Teologiska institutionen, Lunds universitet, 1984.

Giertz, Bo: *Trons ABC*. Stockholm: Verbum, 1971.

Henriksen, Jan-Olav: *Guds virkelighet*. Oslo: Luther forlag, 2002.

Häggglund, Bengt: *Trons mönster. En handledning i dogmatik*. Göteborg: Församlingsförlaget, 2003.

McGrath, Alister (red.): *Kristen tro*. Örebro: Libris, 2007.

Nilsson, Torsten: *Ropet och svaret*. Stockholm: EFS-förlaget, 1983.

Radler, Aleksander: *Kristen dogmatik*. Lund: Studentlitteratur 2006.

Stott, John: *Kristendomens ABC*. Stockholm: EFS-förlaget, 1981.

Svenska kyrkans bekännelseskrifter. Stockholm: Verbum, 2005.

Wingren, Gustaf: *Luthers lära om kallelsen*. Skellefteå: Artos, 1990.

Wislöff, Carl Fredrik: *Jag vet på vem jag tror*. Stockholm: EFS-förlaget, 1963

3. EFS förståelse av missionsuppdraget

En helhetssyn

Mission är en del av den kristna trons och kyrkans väsen, inte bara en aktivitet bland andra. Det betyder att kyrkan – och därmed även EFS – kan beskrivas med termen »missionell«. Missionen är inte ett val; den är en identitet. Därför ska missionen ske utifrån en helhetssyn både på evangeliet och på människan. Uppdraget är såväl att förkunna evangeliet till förblåtelse, upprättelse och tro som att tillsammans med andra verka för hållbar utveckling och ett gott förvaltarskap av jordens resurser, dvs. för miljövård, fred, frihet, hälsa och rättvisa.

Missionens grundläggande tanke är sändning. Men denna sändning kan ta sig olika uttryck, vilket framgår av de olika modeller för mission som finns i Nya testamentet. Ett uttryck – det kanske vanligaste – är just sändandet (Matt 28:18–20). Ett annat uttryck är dragandet, att den upphöjde Kristus drar människor till sig (Joh 12:32). Ett tredje uttryck är de kristnas liv i världen som vittnesbörd för andra (1 Petr 2:12).

Missionen är Guds

Ytterst är all mission Guds mission (*missio Dei*). Det är Gud själv som är uppdragsgivaren. Skaparen är också missionens herre. Mission är inte ett mänskligt företag, utan människan inbjuds av Gud själv att ta del i och förverkliga hans vilja med världen.

Genom dopet och sitt jordiska kall (dvs. sin speciella livsuppgift) är varje kristen på ett särskilt sätt med i Guds mission. För att detta kall ska förverkligas på ett gott och avsett sätt måste enskilda kristna, församlingar/föreningar och EFS som helhet vara lyhörda för vad Gud vill. Guds

mission är inte statisk utan i ständig rörelse. Inför nya situationer krävs villighet till omprövning av medel och metoder för att Guds uppdrag ska bli förverkligat. Budskapet är detsamma, men formerna för att förmedla det kan och ska variera.

Guds mission gäller hela världen. Därför är missionen lika aktuell i Sverige som i andra länder. Varje församling/förening har ett missionsuppdrag i sitt närområde. Varje församling/ förening har dessutom en kallelse att på olika sätt bidra till ett internationellt missionsengagemang.

Missionen är Sonens sändning

Sonens sändning rymmer två grundläggande aspekter. Den första är Faderns sändning av Sonen till världen (Joh 3:16). Denna sändning sker utifrån Faderns villkorslösa kärlek till sin värld. Den andra är Sonens sändning av sina lärjungar med uppdraget att döpa, undervisa och upprätta. Denna sändning är utgångspunkt för all kristen mission (Joh 20:21).

Jesu uppdrag till sina lärjungar är att gå ut med hela evangeliet till hela världen. Detta är en direkt fortsättning av Jesu eget fullbordade uppdrag: att försona världen med sig själv (2 Kor 5:18–20). Som lärjungar är alla som tror på Jesus Kristus kallade att delta i upprättandet av Guds rike i världen.

Guds rike växer och utvecklas i ständig kamp mot den Onde och hans inflytande. Guds rike – eller »Kristi rike«, som är den term som används i EFS stadgar – växer i samma mån som människor tar emot Jesus Kristus som sin frälsare och genom den helige Ande låter sig inlemmas i hans församling. Riket växer också genom att kristna människor dagligen förnyas i samme helige Ande och allt mer formas till Kristi avbild.

Orden om församlingens grundläggande uppgift i *Kyrkoordning för Svenska kyrkan* är tillämpliga också i detta sammanhang (inledning till Andra avdelningen):

Syftet är att människor skall komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbreddas och skapelsen återupprättas.

Missionen sker i Andens kraft

Guds mission fortgår i världen genom den helige Ande (Apg 1:8). Anden kallar alla kristna att genom förbön, givande och vittnesbörd ta del av den mission som är den kristna församlingens identitet. Det är Anden som väcker, leder, inspirerar, utrustar och formar Kristi efterföljare att vittna om Jesus Kristus (Gal 5:22–23; Ef 4:16) i ord och handling.

För förverkligandet av missionen ger den helige Ande gåvor till enskilda och till gemenskapen av kristna. Dessa gåvor är av olika slag och anknyter till aktuella behov. Gåvornas syfte är att stärka den kristna gemenskapen, att ge hjälp och uppmuntran till förkunnelse av evangeliet om Jesus Kristus och att utrusta för helande och tjänst för människor i nöd (1 Kor 12:4–11).

Den helige Ande kallar dessutom människor till det särskilda uppdraget att vara missionär både i Sverige och utomlands i förkunnelse och annan tjänst. Uppdraget är gemensamt, men uppgiften kan variera: för vissa innebär det tjänst i form av anställning, för andra tjänst vid sidan om ordinarie yrkesliv. Den inre kallelse som en enskild människa får behöver få en yttre bekräftelse genom kyrkan, men både yttre och inre kallelse har sitt ursprung hos Gud.

Andens betydelse för missionen kommer till uttryck i följande formulering hämtad ur Lausannedeklarationen (§ 14):

Den Helige Ande är missionens Ande, och därför bör evangelisation och diakoni flöda fram spontant i en andefylld församling. En församling som inte är en missionerande församling, som inte förenar handling och bön och som inte har ett perspektiv som omfattar alla folk och hela skapelsen motsäger sitt eget väsen och utsläcker Anden.

Missionens centrum

Centrum i missionsuppdraget är förkunnelsen av evangeliet om Jesus Kristus. Det finns endast en frälsare och ett evangelium. Uttryckssätten kan variera, och de är många, men det finns endast en medlare mellan Gud och människor: Jesus Kristus (1 Tim 2:5–6; Joh 14:6).

Att förkunna evangeliet betyder att sprida den goda nyheten att Jesus Kristus dog för alla människors synder, uppstod från de döda och en dag ska komma tillbaka i härlighet. I mötet med människor av annan tro får detta inte döljas, även om mötet ska ske i respekt och lyssnande. Det är en mänsklig rättighet att få höra evangeliet i sin helhet och att bli bemött med värdighet som människa.

Utifrån missionens centrum ska all mission utföras med Kristus som förebild. Missionen ska vara på Jesu sätt. Det betyder att Jesu förkunelse och tjänst ska stå modell för missionens utförande. Det handlar om medvetenhet och ödmjukhet, om solidaritet med fattiga och tjänst för de mest utsatta, om beredskap att ge sitt liv i Jesu efterföljd (1 Joh 3:16). Missionen är inte en aktivitet; den är ett förhållningssätt, en livsstil.

Litteratur

Bediako, Kwame & Escobar, Samuel & Ramachandra, Vinoth: *Jesus för världen. Röster från den världsvida kyrkan*. Örebro: Libris, 2005.

Berentsen, Jan-Martin & Engelsviken, Tormod & Jörgensen, Knud (red.): *Missiologi i dag*. Andra upplagan. Oslo: Universitetsforlaget, 2004.

Den missionella kyrkan, Ingång 12/4, 2006.

En värld – en religion. Religionsteologisk reflektion, Ingång 8/3–4, 2002.

Kirk, Andrew: *Vad är mission? En teologisk undersökning*. Örebro: Libris, 2003.

Kyrkoordning för Svenska kyrkan.

Lausannedeklarationen och Manilamanifestet. Örebro: Svenska Lausannekommittén, 1989.

Mission på nya vägar, Ingång 10/2, 2004.

Newbigin, Lesslie: *Den stora utmaningen. Kristen tro i ett pluralistiskt samhälle*. Örebro: Libris, 1993.

Newbigin, Lesslie: *Mission på Jesu sätt: Bibelstudier*. Stockholm: Verbum, 1990.

Stromberg, Jean (red.): *Mission and Evangelism – An Ecumenical Affirmation*. Genève: World Council of Churches, 1983.

Wright, Chris: *Den enda vägen? Jesus och religionerna*. Örebro: Libris, 2002.

4. Missionssituationen i Sverige

Under de senaste decennierna har det blivit allt tydligare att vi lever i en missionssituation i Sverige. Ett antal stora och snabba förändringar i samhället utgör utmaningar för dagens svenska kristenhet.

Långtgående sekularisering och försvagade kyrkor

Sverige har under 1900-talet blivit ett av världens mest sekulariserade länder. Stora grupper av svenskar tar avstånd från att kalla sig kristna eller ange någon trostillhörighet. Många är också obekanta med den kristna tron och Bibeln, och bara en minoritet betecknar sig som »troende kristen».² De kristna kyrkorna har förlorat sin tidigare självklara plats som en av samhällets grundstenar och kan inte längre missionera utifrån en maktposition. Många svenskar dras mot en ny individualistisk andlighet som handlar om att ta hand om sig själv och vända sig till någon form av terapi.

Samtidigt finns det flera indikatorer som pekar på en möjlig utveckling där den kristna tron kan vinna mark. Undersökningar visar att antalet människor som ber och som känner förtroende för kyrkor och samfund ökar.³ Media- och kulturpersoner uttrycker inte så sällan en personlig kristen tro, och bland många yngre finns ett ökat intresse för kristen tro. Ett antal församlingar i Sverige går mot strömmen och växer. Det som

² Den s.k. Enköpingsstudien från 2005 indikerar att 40 procent tar avstånd från att kalla sig kristna. Undersökningar från början av 2000-talet visar att cirka 17 procent av Sveriges befolkning kallar sig »troende kristna«.

³ World Values Survey 2006.

kännetecknar dessa församlingar är bland annat en hög grad av frivilligt engagemang, lyhördhet för församlingsborna, ett levande gudstjänstliv med öppenhet för nya besökare och ett smågruppsarbete som betonar gemenskap och nära relationer.⁴ Det är också tydligare att samfundstillhörighet ofta inte spelar samma roll som förr. Många söker sig helt enkelt till kyrkor där de upplever att de får andlig näring och stöd för sin vardag.

EFS som rörelse inom Svenska kyrkan har en speciell kallelse att lyfta fram missionsuppdraget i Sverige. I dag då så många är obekanta med den kristna tron är kanske samtalet och vittnesbördet de främsta kanalerna för att förmedla kristen tro. Samtalsgrupper och upptäckargrupper är viktiga former för detta arbete, och här kan varje kristen ta del.

Urbanisering och sociala förändringar

Urbaniseringen fortsätter i Sverige liksom i de flesta andra länder. Drygt 40 procent av alla svenskar bor i de fyra storstadsregionerna Stockholm, Göteborg, Malmö och Uppsala, medan endast en mycket liten minoritet lever i den halva av Sverige som betecknas som ren glesbygd. Detta har påverkat EFS starkt de senaste decennierna, eftersom EFS i hög utsträckning har varit en landsbygdsrörelse. Många unga flyttar till städerna, och kvar blir de äldre och de tomma bönhusen. Då kan det vara ett alternativ att hitta lösningar med Svenska kyrkan, att forma ekumeniska gemenskaper med samarbete över samfundsgränser, eller att föreningar övergår till att vara EFS-grupper som samlas i hemmen.

Till urbaniseringen hör också omfattande sociala förändringar. Många nya etniska grupper har kommit till Sverige som flyktingar och arbetssökande och bosätter sig framför allt i storstäderna. Många svenska familjer flyttar också ut till förorter och landsbygd i städernas närhet. Allt fler ungdomar lever i komplexa familjesituationer, och många av dem saknar arbete sedan de slutat skolan. Detta gör att ett mer traditionellt EFS-arbe-

⁴ Sandberg, Andreas: *Församlingar mot strömmen*. Uppsala: Svenska kyrkan, 2009.

te ofta inte möter de speciella behov och de olika befolkningsgrupper som finns i EFS närhet.

EFS har alltid startat nya grupper och föreningar. Den rörelse som inte nyetablerar tappar per automatik mark, och därför behöver nyplantering alltid vara en prioritet. Den stora utmaningen är att föra samman människor i trosgemenskaper och att starta nya gudstjänstfirande gemenskaper. Dessutom finns det många etniska, sociala och kulturella grupper som inte effektivt kan nå genom de etablerade kyrkornas verksamhet, utan endast genom nyplantering. Precis som när det gäller utlandsmissionen handlar det även i Sverige om att nå vidare med evangeliet.

Människors utsatthet

De senaste decennierna har en stor del av svenskarna fått det materiellt sett bättre. Samtidigt finns en tydligare ekonomisk klyfta mellan olika grupper i samhället och i vissa grupper ökar andelen »nyfattiga«. Till de speciellt utsatta hör flyktingar som lever gömda, ensamstående mammor och de psykiskt sköra. Alkoholmissbruk och drogberoende är ett ökande samhällsproblem och ett stort antal »glömda barn« lever med missbrukande föräldrar och upplever våld, otrygghet och kränkningar av olika slag. Ett betydande antal människor, både äldre och yngre, känner stor ensamhet och har få personer som de kan tala med.

Att arbeta diakonalt är en viktig del i det främjande av Kristi rikes tillväxt som EFS stadgar föreskriver (se kap. 1). Lydnaden för Jesu uppdrag börjar i vår relation till de utsatta i vår närhet. När kristna vänder blicken utåt och ser människor i deras utsatthet blir tjänst och diakoni något naturligt. Här finns ett stort utrymme för ideella krafter och andra eldsjälar som bedriver ett kreativt socialt arbete, och det finns stora möjligheter till samverkan mellan EFS-föreningar, Svenska kyrkans församlingar, andra kyrkor och sociala myndigheter.

Teknik, media och kommunikation

Teknikutvecklingen går mycket snabbt och förändrar våra sätt att kommunicera och att hämta information. För stora grupper, inte minst för yngre åldersgrupper, leder detta till nya kommunikationsmönster och nya sätt att relatera i sociala nätverk, samtidigt som andra grupper föredrar mera traditionella kommunikationsvägar.

Detta gör att EFS måste ha flera parallella kommunikationsstrategier. Det blir allt viktigare att följa den tekniska utvecklingen och att använda sig av de kanaler som utvecklingen erbjuder. Detta är ett missionsfält i sig, och det tekniska kunnandet och förmågan att svara på frågor och kommunicera kristen tro kommer att bli allt viktigare för framgångsrik evangelisation.

Familj och barn

De senaste decennierna har inneburit omfattande förändringar för barn och familjer. Allt fler lever i splittrade och stressade familjesituationer. De flesta barn har i dag föräldrar som arbetar utanför hemmet, vilket också medför att tid för gemenskap och trospåverkan inom familjen blir mindre.

För EFS och Salt innebär detta en stor utmaning att utveckla och behålla ett bra arbete för barn. Det innebär bland annat att inkludera barnen i gudstjänster och att ha speciella barngrupper med ett tydligt undervisningsinnehåll. Olika typer av läger, som barn-, scout- och musikläger, är fortsatt viktiga former inom barnverksamheten.

En huvudstrategi måste också vara att ge stöd och träning för föräldrar som söker goda former för trosförmedling inom familjen och vill hjälpa sina barn att bli trygga och reflekterande individer.

Ungdomskulturen

Unga svenskar har i internationell jämförelse en starkt individualistisk livssyn. Internationellt sett anses Sverige ligga i framkant vad gäller många nya trender, inte minst inom ungdomskulturen. I det stora

mediabruset blir det viktigt för många unga att välja sin egen väg och att hålla alla valmöjligheter öppna. EFS som organisation är inte alltid ett självklart val, vilket påverkar möjligheten att rekrytera engagerade unga medlemmar. Samtidigt är det tydligt att många unga söker sig till sammanhang där det finns kristen tro med tydlig identitet, andliga upplevelser och djup gemenskap. De är ofta öppna för något nytt och vill förvandlas och få hjälp att leva sina liv.

För EFS och Salt är det av framtidsavgörande betydelse att ha ett levande ungdomsarbete där ungdomar kan hitta sin identitet och en egen tro. Därför behöver vi fortsätta att hela tiden söka relevanta uttrycksformer och att skapa sammanhang som uppmuntrar till en personlig kristen tro. Viktiga former för detta är bland annat konfirmations- och ungdomsläger.

Utbildning för mission i Sverige

Utbildning av anställda medarbetare och frivilliga ledare är avgörande för hur EFS kan genomföra sin missionsuppgift i Sverige. Det kommer i framtiden att bli än viktigare att anpassa utbildningen till en samtid som hela tiden förändras. Speciellt viktigt blir utbildning i evangelisation, nystartsarbete, diakoni, modern kommunikation och i hur vi kan bygga andliga gemenskaper och grupper bland ungdomar och äldre. Hela tiden finns dessutom den grundläggande utmaningen att rusta alla kristna med en god kunskap om Bibeln och den kristna trons lära och etik. Viktiga resurser för alla dessa utbildningsbehov är Johannelunds teologiska högskola, EFS folkhögskolor, Sensus, olika mentorsprogram samt Salt.

Litteratur

Bromander, Jonas: *Medlem i Svenska kyrkan*. Stockholm: Verbum 2005.

Bromander, Jonas: *Svenska kyrkans medlemmar*. Stockholm: Verbum 2011.

Eriksson, Klas & Nygren, Cahtrine: *Växande församlingar i Sverige*.
Sundbyberg: Svenska baptistsamfundet, 2008.

Larspers, Torbjörn (red.): *Nya skott från gamla rötter. En bok om EFS nyetableringsarbete*. Uppsala: EFS läser, 2007.

Larspers, Torbjörn och Per-Eive Berndtsson (red.): *Fler nya skott från gamla rötter*. Uppsala: EFS läser, 2009.

Larspers, Torbjörn (red.): *Levande församling.Handledning i hur man startar lekmanngrupper inom Svenska kyrkan*. Uppsala: EFS läser, 2010.

Modéus, Fredrik: *Längta efter liv – församlingsväxt i Svenska kyrkan*.
Stockholm: Verbum, 2009.

Sandberg, Andreas: *Församlingar mot strömmen*. Uppsala: Svenska kyrkan, 2009.

5. Internationell mission

En kallelse till holistisk mission

Den beslutsberedningsgrupp som hade uppdraget att utifrån EFS Utlandsutredning dra upp riktlinjer för EFS framtida utlandsmission konstaterar i sin slutrapport från 2002 följande om EFS kallelse:

Vi har del av Guds uppdrag till den världsvida kyrkan att gå ut med hela evangeliet till hela människan i hela världen. Kallelsen att gå vidare är en central del av EFS identitet.⁵

Allt sedan 1866 har EFS sänt missionärer till andra länder som ett gensvar på Guds kallelse. Kallelsen har tagit sig olika konkreta uttryck i olika tider, men hela tiden har det handlat om att i enlighet med stadgarnas portalparagraf »främja Kristi rikes tillväxt«.

EFS vill att dess mission ska präglas av en helhetssyn både på evangeliet och på människan (se kap. 3). Missionen bedrivs såväl genom förkunnelse (evangelisation) som genom tjänst (diakoni). Kallelsen att förvalta skapelsen, bygga samhället och göra gott gäller alla människor som Guds avbilder. Kristen mission och diakoni är en kallelse till den kristna kyrkan, Jesu lärjungar. Allt missionsarbete är förankrat i evangeliet. Det har alltså sin grund i det Jesus Kristus har gjort för oss och ska därför peka på honom.

Utifrån denna helhetssyn på uppdraget vill EFS prioritera tre områden eller inriktningar i sin internationella mission, nämligen (1) evangelisation, (2) utbildning och (3) diakoni, som alla tre ska gå hand i hand så ofta det är motiverat och möjligt. Utifrån dessa prioriteringar söker EFS Guds ledning i befintliga åtaganden liksom till nya

⁵ Rapport från Beslutsberedningen av Utlandsutredningen. Uppsala: EFS, 2002 (Artikelnummer 4122), sid. 3.

missionsutmaningar. Detta sker i dialog och samarbete med EFS barn- och ungdomsorganisation Salt, Svenska kyrkan och andra partners i och utanför Sverige.

Evangelisation

Kristendomen växer kraftigt i Afrika, Asien och Latinamerika. Samtidigt finns det alltså stora områden och folkgrupper där evangeliet om Jesus Kristus är helt eller till stor del okänt. Uppdraget att göra alla folk till lärjungar gäller också bland dem som kan ha en gudstro men inte har fått möjlighet att lära känna Jesus som sin Herre och frälsare. Att vittna om Jesus och förkunna evangeliet är det helt unika uppdrag som endast kyrkan kan och måste utföra. Varje kristen kyrka och missionsorganisation har del i denna missionskallelse.

EFS första prioriterade område är därför att nå vidare med evangeliet. EFS vill prioritera arbetet med att förkunna och gestalta evangeliet om Jesus till frälsning och nytt liv för nya människor och folkgrupper. I första hand bör detta ske tillsammans med lokala församlingar som är engagerade i samma evangelisationsuppdrag.

Utbildning

I flera av de länder där EFS arbetar med mission är utbildning ett stort behov. Först och främst gäller det utbildning för olika ledaruppgifter i församlingar, både för lekmän och anställda. EFS har sedan länge satsat på prästutbildning och andra typer av ledarskapsutbildning. EFS har också ett långsiktigt engagemang i decentraliserad teologisk utbildning (TEE). Detta är fortfarande ett viktigt område där EFS, med sin utbildningstradition, kan bidra på olika sätt.

Ett annat viktigt område är utbildning för utveckling och samhällsbyggande. I stora delar av världen är fattigdom, okunnighet, orättvisor, krig och sjukdom en del av vardagen. Dessutom slår politiska kriser, korruption, etniska motsättningar, klimatförändringar och naturkatastrofer

hårt mot sårbara samhällen. Många gånger är då kunskap och konkreta färdigheter nyckeln till förändring. Försoningsprocesser och konkret samhällsbyggande kan främjas genom utbildning för kyrkans lekfolk och anställda medarbetare.

EFS andra prioriterade område är därför utbildning för holistisk tjänst både inom det som rör församlingsbyggande arbete och det som rör samhällsutveckling och försoningsprocesser.

Diakoni

De diakonala aspekterna av mission är många. Tron på evangeliet får konsekvenser som också måste ta sig uttryck i praktisk handling och solidaritet med de sjuka, nödlidande, våldsutsatta och förtryckta. Parallellt med behovet av utbildning finns ofta akuta behov av mat, kläder, tak över huvudet och beskydd mot övergrepp. I områden drabbade av klimatförändringar, jordförstöring och vattenbrist eller där stora delar av befolkningen är smittade av hiv/aids, malaria eller andra sjukdomar med många föräldralösa barn och en försvagning av samhället som följd, krävs konkreta medicinska och sociala insatser. Att bekämpa allt det som kränker människors värde och rättigheter hör till den kristna kyrkans ansvar.

EFS tredje prioriterade område är därför diakoni. EFS vill ha en bredd i det diakonala arbetet samtidigt som prioriteringar görs utifrån tillgängliga resurser. Samverkan med andra kan ge möjligheter att nå längre med EFS insatser.

Relationer

Arbetet inom de tre prioriterade områdena, evangelisation, utbildning och diakoni, bör alltid ske i samarbete och på ett sådant sätt att det skapar och stärker relationer. Relation, inte pengar, bör vara missionens främsta kännetecken. Livgivande relationer i mission handlar om ömsesidighet i

förståelse, respekt och växande i tro. Redan relationen mellan personerna i den gudomliga treenigheten uttrycker en gemenskapsaspekt. När Gud skulle rädda mänskligheten från döden valde han inkarnationens väg, att bli en av oss i Jesus Kristus. På motsvarande sätt bärs missionen av levande människor av kött och blod. Mission kan aldrig utföras enbart på distans, utan måste också handla om möten mellan människor. Missionen behöver alltså inkarneras.

EFS bedriver därför mission i samarbete med kyrkor och kristna organisationer. EFS önskar betona vikten av det personliga mötet och så långt det är möjligt utföra sitt missionsarbete genom relationer.

Missionärsuppdraget

Utifrån den bredd som missionsuppdraget har behövs utsända med olika yrkesbakgrund. EFS betraktar alla dessa som missionärer. Därför behövs också en klar medvetenhet om vad uppdraget som missionär innebär. För att forma goda missionärer behövs adekvat utbildning, inte enbart inom yrkesprofessionen, utan också i förståelsen av missionärsuppdraget. Varje missionär är Guds sändebud i och genom de konkreta arbetsuppgifterna. Liksom varje kristen är ett vittne om Jesus med hela sitt liv, så är en missionär också en representant och förebild i allt vad han eller hon gör, i ord eller handling. Även korttidsmissionärer och olika slags volontärer och praktikanter är sända med ett särskilt uppdrag in i ett givet sammanhang. I framtiden behöver EFS också räkna med att rusta och stödja »tältnakarmissionärer«, som genom sitt yrke både kan komma in i stängda länder och försörja sig genom sitt arbete när det behövs.

Kommunikation, engagemang och delaktighet

EFS är en rörelse som består av medlemmar som ger av sin tid, sin kraft och sina pengar för det gemensamma missionsuppdraget. En viktig förutsättning för EFS internationella mission, liksom för missionen i Sverige, är medlemmarnas trohet och offervilja. Mission är ett

gemensamt åtagande, där alla kristna har ett ansvar att be för uppdraget och arbetet, bidra med gåvogivande och hålla sig uppdaterade om missionens framtidskridande. För att möjliggöra detta behövs en väl fungerande organisation för information, inspiration och insamling. EFS har till uppgift att på detta sätt skapa förutsättningar för gemensamma insatser i mission. Där lokala och enskilda initiativ tas vid sidan av det gemensamma vill EFS bidra till att dessa blir hållbara och ansvarsfulla.

EFS vill slå vakt om internationell mission som ett viktigt inslag i förkunnelse och undervisning. Därför behöver predikan och undervisning om mission få kontinuerlig uppmärksamhet i utbildning och fortbildning av präster och predikanter, så att de utifrån bibelordet kan motivera, inspirera och utmana till en självutgivande livsstil med syfte att göra Jesus Kristus känd, trodd, älskad och efterföljd.

Litteratur

Bosch, David: *Transforming Mission*. Maryknoll, New York: Orbis Books, 1991. [särskilt sid. 340–520]

Cape Town Commitment (Kapstadsöverenskommelsen, Lausannedeklarationen och Manillamanifestet). Lausannerörelsen, 2010.

Christian Witness in a Multi-Religious World. Recommendations for Conduct. World Council of Churches, Pontifical Council for Interreligious Dialogue, World Evangelical Alliance, 2011.

Kirk, Andrew: *Vad är mission? En teologisk undersökning*. Örebro: Libris, 2003.

Mission i kontext. Lutherska världsförbundet, 2004.

Samuel, Vinay & Sugden, Chris (eds.): *Mission as Transformation. A Theology of the Whole Gospel*. Oxford: Regnum, 1999.

Stromberg, Jean (red.): *Mission and Evangelism – An Ecumenical Affirmation*. Genève: World Council of Churches, 1983.

6. Slutsatser och inriktningar

Personlig kristen tro

- Enligt EFS stadgar är huvuduppgiften att »främja Kristi rikes tillväxt«. Detta vill vi göra dels genom att hjälpa människor till personlig tro på Jesus Kristus, dels genom att stärka och bevara denna tro. [1]
- EFS är enligt sina stadgar en självständig missions-organisation inom Svenska kyrkan och vill därför på alla nivåer eftersträva goda och konstruktiva relationer med vår kyrka. Med Bibeln som grund och utifrån sitt arv vill EFS värna och främja evangelisk-luthersk tro, den bekännelse vi delar med Svenska kyrkan. [2]
- EFS vill fortsatt, utifrån sina rötter i 1800-talets folkväckelse, låta väckelse och personlig omvändelse stå i centrum i allt sitt arbete. Att skapa förutsättningar och mötesplatser så att människor kan få möta evangeliet är EFS främsta uppgift. [3]
- Med utgångspunkt i Bibelns undervisning om försoningen i Kristus och den helige Andes verk vill EFS på ett klart och tydligt sätt förkunna denna försoning som den enda vägen till människors frälsning. I lydnad för Jesu uppdrag till sina lärjungar vill EFS nå ut med försoningens budskap till så många människor som möjligt. [4]
- I en tid som präglas av inre sökande och känslomässiga upplevelser vill EFS lyfta fram Ordet och sakramenten, dvs. de yttre medel genom vilka nåden erbjuds och som Gud använder för att skapa och fördjupa tron. Dopets och nattvardens synliga evangelium bör få en tydlig plats i undervisning och praxis. [5]

Andligt samtal och bibelbruk

- Utifrån EFS historia och teologiska grundsyn är läsning och tillämpning av Bibeln grunden för arbetet. I en tid när bibelkunskap och bibelläsning minskar behöver bibelanvändningen och reflektionen kring Bibelordet och dess konsekvenser för dagens frågor stärkas. Det är därför viktigt att satsa på olika former av bibelskola, bibelutläggande förkunnelse och bibelsamtal i smågrupper. [6]
- Den andliga fördjupningen och förnyelsen både hos enskilda och i gemenskaper är en av de avgörande förutsättningarna för EFS framtid och uppdrag. EFS vill inbjuda till kristna gemenskaper där evangeliet och livet möts, uppmuntra till trosfördjupande erfarenhetsutbyte och arbeta för att stärka den enskildes inre liv och efterföljelse. [7]

Engagemang för mission

- Missionsuppdraget är EFS hjärta och börjar där vi var och en lever. Det gäller hela människan och bedrivs såväl genom förkunnelse och vittnande (evangelisation) som genom tjänst (diakoni). [8]
- Mission har en tydlig dimension av att överskrida gränser för att ge evangeliet till nya människor. Lokalt kan det handla om etniska och sociala grupperingar som kräver specifika insatser. Internationellt vill EFS likaså gå vidare med evangeliet och arbeta för att människor med annan tro och folkgrupper som inte hört eller tagit emot evangeliet om Jesus Kristus ska få möjlighet att göra det. [9]
- EFS vill uppmuntra och utveckla diakonalt arbete. Detta har alltid gällt i den internationella kallelsen men blir idag allt viktigare i det lokala arbetet för att möta medmänniskor och vittna om evangeliet i handling. Det kan handla om allt från vardagliga insatser till arbete

med människor i utsatta situationer, beroende på de lokala behoven och resurserna. [10]

- EFS bejakar arbete för fred och rättvisa, klimat och miljö, liksom för katastrofhjälp och hållbar utveckling. Kristna insatser i politiska, kulturella och sociala sammanhang är viktiga. EFS har ett ansvar att främja sådant arbete och att finna vägar till samarbete med andra aktörer, inte minst Svenska kyrkan. [11]
- EFS vill fortsatt verka för relationsbyggande och skapa arbetsformer och material som kan hjälpa människor att få del av evangeliet. En viktig kallelse är verksamhet för barn och ungdomar, t.ex. läger, samt stöd till trosförmedling inom familjen. Detta arbete utförs främst av EFS barn- och ungdomsorganisation Salt. [12]

Gudsfolket som bärare av kyrkans uppdrag

- EFS är till sitt ursprung och väsen en rörelse som bygger på den enskildes inflytande, engagemang och ansvarstagande. Vi betonar att hela gudsfolket har ansvar för kyrkans missionsuppdrag. Detta engagemang vill EFS fortsätta att odla inom sina egna led och främja i sin kyrka. [13]
- Gud utrustar genom sin Ande med kraft och gåvor för missionsuppgiften. Varje kristen har både skapelsegivna förmågor och del i Andens nådegåvor. Genom undervisning och gåvoupptäckande vill EFS hjälpa den enskilde i Kristi kropp att frimodigt ställa sig till Guds förfogande. [14]
- Tillgång till trogna och initiativrika ledare är en nyckelfråga för missionsarbete i hela världen. EFS vill satsa på utveckling och stöd för dem som på olika sätt vill bära EFS-rörelsens uppdrag vidare – frivilliga ledare, valda representanter och anställda i Sverige och utomlands.

I utbildning för olika typer av tjänster i EFS bör det finnas en betoning på strategiskt ledarskap och på att utrusta Guds folk för uppdraget. Johannelunds teologiska högskola och folkhögskolorna är särskilda tillgångar i denna uppgift. [15]

- Varje kristen är kallad att ställa hela sitt liv till Guds förfogande och förvalta ansvaret för skapelsen och evangeliet. Dit hör också ansvaret för den ekonomiska sidan av missionsuppdraget. EFS vill därför undervisa om förvaltarskap och givande och uppmuntra till delaktighet i gemensamma åtaganden. [16]
- EFS vill betona bönens stora betydelse, både för den personliga trons växt men också för missionsarbetets framgång. Initiativ som syftar till bön för EFS arbete bör uppmuntras. [17]

Strukturer och mötesplatser

- EFS är organiserat som en demokratisk folkrörelse med de styrkor och svagheter detta innebär. EFS-föreningen och EFS-gruppen kommer fortsatt att behövas som strukturer, men med en så enkel, effektiv och flexibel organisation som möjligt för att kunna möta förändringar, t.ex. behovet av ekumenisk kristen gemenskap. [18]
- EFS vill fortsatt arbeta för att bevara och hitta nya fruktbara samarbetsformer mellan Svenska kyrkan och EFS, lokalt, regionalt och nationellt. [19]
- Mångfalden av olika typer av EFS-sammanhang, alltifrån grupper till kyrkor, är en viktig tillgång i missionsuppdraget. EFS behöver pröva sin organisation och sina arbetsformer utifrån uppdraget, göra dem relevanta för sin samtid och våga experimentera för evangeliets skull. Det är viktigt att utveckla redskap och strategier som stödjer uppdragsorientering och öppenhet för förändring i de lokala sammanhangen. [20]

- EFS vill avsätta resurser så att nya grupper och föreningar får stöd till etablering och utveckling. Nyplanteringsarbetet rymmer stora möjligheter att samla och stärka andligt liv i kyrkan, göra specifika missionsinsatser bland olika grupper av människor och forma nya, utåtriktade gudstjänstfirande gemenskaper liksom kristna nätverk i glesbygd och förort. [21]
- Internationellt är församlingsplantering en huvudstrategi för att nå nya människor med evangeliet. EFS vill prioritera stöd till sådant arbete i samarbete med lokala kyrkor och andra internationella partners. [22]
- EFS har ett rikt arv som sång- och musikärelse. Denna tradition vill EFS förnya och föra vidare som ett viktigt redskap för att förmedla evangeliet och tillbe Gud. Även andra kreativa uttryck som kan främja mission bör uppmuntras. [23]
- EFS vill på olika sätt främja och samverka med sin barn- och ungdomsorganisation Salt. Samhörigheten mellan rörelsens båda organisationer bör stärkas genom regelbundna kontakter, visionssamtal och gemensamma satsningar, så att det blir naturligt för den som under ungdomstiden är medlem i Salt att sedan fortsätta sitt engagemang i EFS. [24]
- EFS vill satsa på ett samlat, tidsenligt och missionsinriktat kommunikationsarbete, där anpassning till nya generationers behov prioriteras, samtidigt som beprövade redskap som en egen tidning används så länge det finns behov av det. [25]
- EFS arv och egenart handlar i hög grad om att samlas i gemenskap kring Guds ord och bönen. Att betona vikten av kristen gemenskap, skapa möjligheter till gemenskap och inbjuda fler att få delta, är fortsatt grundläggande för EFS existens och uppdrag. [26]

Box 23001, 750 23 Uppsala
018-430 25 00 efs@efs.nu efs.nu